

UNIVERSITATEA

DUMINICĂ, 8 MAI 2022, 19:30
LIGA I, PLAY-OFF, ETAPA A VIII-A
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

FCSB

VOI FACETI VULCANUL SĂ ERUPĂ!

Biletele pentru meciul de azi s-au epuizat de joi seara. Nu o să fim 11 în teren, ci zeci de mii. Cu FCSB și Sepsi nu sunt doar meciurile unui club de fotbal, ci ale unui oraș, ale unei provincii întregi, ale mai multor generații, ale părinților care ne-au dus prima dată la stadion și ale bunicilor care i-au dus pe părinți, ale oamenilor care nu au încetat să viseze, oricât de dificile ar fi fost obstacolele. Istoria trecută există doar în amintiri, iar cea viitoare doar în frici și speranțe. Singura istorie palpabilă și reală este cea pe care avem curajul să o scriem în fiecare zi. Iar astăzi e o ocazie excelentă să facem chiar asta. Nu e doar un meci, e seara pe care o vom povesti la nesfârșit copiilor și nepoților noștri sau cea pe care vom vrea să o uităm. De noi toți depinde cum și ce va fi. Strângeți-vă familiile și prietenii aproape și cântați până la capăt – pentru Știința, dar și pentru voi și toți ai voștri.

BAIARAM:

„As vrea ca suporterii să înțeleagă cât de importanți sunt pentru noi. Dacă ne vor încuraja din primul până în ultimul minut, nu avem cum să nu câștigăm”

ȘTEFAN BAIARAM a adus victoria din revanșa cu Voluntari, marcând singurul gol al meciului din etapa trecută. Ștefan debuta la Universitatea pe 14 iulie 2019, la vârsta de 16 ani și jumătate, când era introdus de Corneliu Papură ca să suplinească lipsa lui Valentin Mihăilă, accidentat la momentul respectiv. De atunci, creșterea lui Baiaram în tricoul Științei a fost constantă: 10 meciuri jucate în sezonul de debut și 36 în sezonul trecut, când a înscris și un gol și a dat două assist-uri. Dar abia în campionatul actual și-a găsit cadența și „echilibrul”, cum chiar el îl numește, înscriind de 8 ori pentru Universitatea în cele 35 de partide pe care le-a jucat deja și fiind distribuit de Laurențiu Reghecampf pe un post pe care nu mai jucase înainte, dar pe care pare că se simte excelent.

Ștefan, felicitări pentru cel mai bun sezon al tău și multe înainte! În afară de munca proprie de la antrenamente, mai există persoane sau factori care au dus la această creștere a ta din ultima vreme?

Vă mulțumesc, este într-adevăr un sezon foarte bun pentru mine. Pe lângă cei din club, care mereu sunt alături de mine, cred că m-a ajutat mult și relația pe care o am cu iubita mea, Cristina. Cred că datorită ei sunt mai echilibrat și mai capabil să mă concentrez 100% pe fotbal.

Ai fost folosit în ultima vreme într-o poziție centrală, în spatele vârfului. Mai jucaseși acolo vreodată? Și ce discuție ai avut cu staff-ul tehnic înainte de a juca pentru prima oară pe acest post?

Nu, nu mai jucasem pe această poziție înainte să fiu distribuit acolo de Mister. Înainte de primul meci în care am jucat acolo am avut într-adevăr o discuție mai lungă cu el, în care mi-a explicat cu răbdare ce trebuie să fac, iar eu am încercat să-i urmez cât mai mult sfaturile pe teren. Din moment ce apoi m-a mai jucat pe acel post, sper că nu l-am dezamăgit nici pe dânsul, nici pe suporterii.

Cu victoria împotriva Voluntariului am reușit un „tur complet” de victorii în playoff, adică am învins toate cele cinci competitive la rând. Cât de mult contează asta pentru atmosfera din vestiar, ce stare vă dă faptul că ați reușit această performanță?

Contează foarte mult aceste victorii și faptul că, cu excepția celui pas greșit de la Voluntari din tur, am făcut un playoff perfect. Ne simțim foarte bine, suntem fericiți și încrezători în noi și sperăm ca această stare de spirit să facă diferența și în cele două meciuri care urmează, pentru că sunt probabil cele mai importante din acest sezon.

Te-a surprins numărul mare de spectatori pentru un meci cu Voluntari și susținerea lor? Cum crezi că va fi pe stadion cu

FCSB și Sepsi, dacă așa a arătat un meci cu Voluntari?

Da, chiar m-a surprins foarte plăcut atmosfera de la meciul cu Voluntari, din teren s-a simțit ca un meci cu o echipă mult mai mare. Le mulțumesc pe această cale suporterilor și abia aștept să îi văd umplând stadionul duminică, cu FCSB, mai ales că cred că încurajările lor ne pot purta către o victorie mare.

Noi și FCSB suntem probabil cele mai în formă echipe din România. Crezi că va ieși un meci spectaculos?

Mai mereu au fost meciuri foarte spectaculoase între noi, pentru că suntem două echipe ofensive, cărora nu le este frică să joace fotbal, ba chiar își propun asta cu orice preț. În plus cred că și avem, și noi și ei, jucători de mare valoare, iar asta sigur se va vedea și pe teren duminică. Sunt convins deci că va fi un meci super-spectaculos.

Care este cel mai greu de driblat coechipier? Dar cel mai greu de driblat apărător împotriva căruia ai jucat?

Coechipierul pe care eu personal îl consider cel mai greu de depășit este Valerică Găman. Cât despre adversari, nu aș zice că m-am întâlnit cu unul anume de atâtea ori încât să-mi fac o impresie și să „îi prind frica“, ca să zic așa.

Ai cochetat și cu loturile de tineret ale echipelor naționale, însă ai jucat relativ puțin. Speri ca asta să se schimbe după prestațiile tale recente? Dar la echipa mare te-ai gândit?

Contează mai puțin cât joc, atâta timp cât sunt convocat pentru mine este o mare bucurie. Vin mereu cu multă plăcere la convocări, indiferent de categoria de vârstă, și îmi propun să fac tot ce-mi stă în putință pentru a-i face pe români mândri de noi și de echipa lor națională.

Avem șase meciuri directe consecutive fără victorie cu Sepsi. Vă dă asta emoții pentru returul din semifinala Cupei? Cum crezi că va fi meciul?

Mereu au avut meciuri grele cu Sepsi, dar cel de joi va fi chiar și mai greu, deoarece au un avantaj pe care vor veni să-l apere la Craiova cu tot ce au. Pe de altă parte, sunt sigur că suporterii vor fi alături de noi și, dacă ne vor încuraja așa cum doar ei știu s-o facă, nu avem cum să nu ne calificăm.

Chiar anul trecut, cu Sepsi, ai suferit o accidentare care părea foarte gravă, dar care la spital s-a dovedit a fi o simplă entorsă. Ți se pare că sunt Sepsi și Botoșani echipe mai dure, poate prea dure, față de restul competitoarelor?

E adevărat, Sepsi și Botoșani au un joc destul de agresiv în comparație cu celelalte echipe, uneori chiar prea la extrem și foarte dur, aș zice. Ne bucurăm însă că am trecut de meciurile cu ele în general fără accidentări grave, cel puțin în ultima perioadă.

Care a fost cel mai important gol pe care l-ai marcat în carieră și de ce este specială acea reușită?

Cel mai important gol pe care l-am dat a fost cel cu FCU, în primul meci în care i-am întâlnit. Am intrat la 1-0 și a fost un meci tensionat și destul de închis, iar când am marcat, în minutul 85, am fost siguri că toate punctele vor fi ale noastre, de aceea a fost un gol atât de important. Ca să nu mai zic că l-am marcat chiar în fața Peluzei Nord, ceea ce-l face cu atât mai special.

Cum îți petreci seara după o victorie? Dar după o înfrângere?

Nu fac lucruri diferite în funcție de rezultatul meciurilor. Fie că e victorie sau înfrângere, seara o rezerv familiei și prietenei mele și încerc să mă relaxez și să mă deconectez cât pot de la stress-ul competiției și al jocurilor. De obicei fac asta fie la un film, fie jucându-mă puțin pe Play Station.

Cristina, iubita ta, este și ea sportivă, practicantă de kickboxing. Vă dați unul altuia sfaturi, vorbiți despre sport?

Da, mă bucură foarte mult relația cu Cristina și faptul că ne înțelegem foarte bine. Într-adevăr și ea face sport de performanță,

sunt mândru de ea și da, e plăcut să putem vorbi despre sport împreună și ne dăm mereu sfaturi unul altuia înainte de confruntările importante.

Unde te vezi peste 2 ani? Dar peste 10?

În doi ani îmi doresc foarte mult să fac pasul către o echipă bună din Europa, însă mai e mult până atunci. De altfel, nici nu cred că pot face acest pas fără un rezultat important alături de Universitatea, cu care sper să câștig un titlu de campion înainte să plec. Iar peste 10 ani... *(oftează, face o pauză)* Peste 10 ani sper să am în spatele meu o carieră foarte frumoasă, să joc la o echipă importantă din străinătate, dar mai ales să am o familie.

Ce mesaj ai pentru suporterii care vor fi în tribune cu FCSB și Sepsi?

Aș vrea să înțeleagă cât de importanți sunt pentru noi, în special în astfel de meciuri pe muchie de cuțit. Dacă vor fi alături de noi din primul până în ultimul minut pur și simplu nu avem cum să nu ajungem unde ne dorim, adică în finala Cupei și, sperăm noi, pe locul 2 la final de campionat.

Cinste ție, nea Lache! Dacă încă urmărești meciurile Științei de pe undeva, vrem să-ți mulțumim pentru tot

Au trecut 55 de ani de când a fost făcută această fotografie minunată, în 1967, chiar la intrarea pe stadionul „Central”, la vremea aceea proaspăt inaugurat. În poză apar trei foști antrenori ai Științei: în stânga e Ștefan Coidum, antrenor al Universității pentru trei sezoane, între 1968 și 1971. În dreapta este legendarul Constantin Oțet, antrenorul Craiovei Maxima în perioada ei de glorie (1981–1984), dar și între 1986 și 1988. Cât despre cel din mijloc, Nicolae Oțeleanu, pe care l-am comemorat în această săptămână, aflați mai multe din textul de mai jos.

Dacă suntem aici, pe un (ex) „Central” modern și plin de 30.000 de suflete, în 2022, cu mici bijuterii în buzunare pe care să putem citi formatul digital al programelor de meci ale Științei, am ajuns

așa pentru că, înainte de tot acest confort, înainte de acest statut de mare echipă de care ne bucurăm cu toții acum, câțiva oameni s-au sacrificat și zbatut pentru a face, dintr-un club creat de niște studenți mai mult pentru o distracție la final de săptămână, unul care să adune astăzi în jurul lui sute de mii de suporteri pătimiși și milioane de urmăritori la fel de atrași de irezistibila poveste a celui mai iubit club din România.

Joi, pe 5 mai 2022, s-au împlinit 52 de ani de când ne-a părăsit primul antrenor care a promovat Știința în B și, ulterior, și primul care a promovat-o în A: Nicolae Oțleanu. Apropo de confortul de astăzi versus lupta de atunci, cel poreclit de prieteni și admiratori „nea Lache” a dus lupte nu doar cu viața, ci și cu dușmanii, la propriu, pe câmpul de luptă. Cu 20 de ani înainte ca Oțleanu să promoveze cu Știința în A, acesta luptase pe frontul celui de-al doilea război mondial împotriva naziștilor. Și nu a luptat oricum, ci vitejește, mărturie stând cele patru decorații cu care s-a întors de pe front și gradul de locotenent-colonel obținut astfel.

Chiar înainte de alt mare regretat, Nicolae Tilihoi, Oțleanu a fost primul implant reușit de brăilean în Oltenia. Născut în orașul de pe Dunăre pe 6 ianuarie 1908, cel poreclit prietenește „Lache” a fost de la bune începuturi un suflet rătăcitor, de marinar sau, poate, de poet. A făcut liceul la București, la prestigiosul Gheorghe Lazăr, și a ales o carieră în armată, absolvind Școala de Ofițeri de la Târgoviște și apoi Școala Specială de Cavalerie. În timp ce studia și muncea, juca și fotbal (a făcut-o în perioada interbelică la Sparta București, Sportul Studentesc și Sporting Chișinău).

La doar 9 ani de la încheierea războiului, în 1954, și la un an după ce își obținuse licența de antrenor, Oțleanu ajunge, de la Armata Craiova, la o altă echipă oarecare a orașului, pe atunci numită Știința, aflată în divizia C. Nimeni nu bănuia că acea Știința va fi devenit nu doar echipa ecuson a Craiovei, ci și a Olteniei și, în bună măsură, a întregii țări. Oțleanu o promovează pentru prima oară în istoria ei în divizia B în chiar primul său sezon de muncă.

Dar sufletul rătăcitor e suflet rătăcitor, așa că nea Lache nu stă mult la echipă. După promovarea în B, destinele lui Oțleanu și al Științei aveau să se reîntâlnească abia 10 ani mai târziu, după un deceniu învolburat atât pentru Universitatea cât și pentru antrenor, care a antrenat, în acest timp multe echipe, toate din zona Olteniei, care ajunsese să-i fie atât de dragă.

Fuseseră 10 ani în care Știința nu reușise o nouă promovare, una atât de dorită, în primul eșalon, după cea semnată de nea Lache din C în B. Ba mai mult, în pauza de iarnă a sezonului 1963-1964 de Divizia B, când era încă antrenată de Viorel Călinoiu, Știința Craiova nu era luată de nimeni în calcul pentru promovare, deoarece se afla la 8 puncte de locul care i-ar fi adus accederea în A. Conducerea echipei decide readucerea lui Oțleanu pe bancă și minunea se produce treptat, dar cu un punct culminant în chiar ultima etapă de campionat, când Știința primea acasă pe ocupanta locului 1, Metalul Târgoviște, de care o despărțeau 2 puncte, adică o lungime, deoarece pe atunci victoria încă era premiata cu 2 puncte. Dar, pentru promovare, craiovenii nu aveau nevoie doar de o victorie, ci și de una la 3 goluri diferență, deoarece primul criteriu de departajare din acel sezon erau meciurile directe, iar în tur Târgoviște se impusese cu 3-1. În fața unor tribune fremătătoare și pasionale, pe „Tineretului“, Știința câștigă cu 3-0 și reușește o promovare istorică, prima în Liga I din toată ilustra ei istorie.

Doar 6 ani mai târziu, pe 5 mai 1970, Nicolae Oțleanu ne părăsea la doar 62 de ani, după o luptă îndelungată cu o boală nemiiloasă. Dar astăzi, 52 de ani mai târziu, Știința Craiova e încă aici, cu un palmares la care suporterii nici nu visau, pe vremea lui nea Lache. Și nu doar că e aici, dar își comemorează eroii cu respectul și iubirea care se cuvin pentru uriașii pe umerii cărora ne-am ridicat. De altfel, recent a fost sărbătorit chiar pe Oblemenco și Ion Briac, singurul supraviețuitor al acelei prime promovări istorice din C în B, în 1954, cu Oțleanu antrenor.

Pe umerii eternului Tănase

- Florin Tănase e golgheterul campionatului curent, cu 19 reușite, chiar dacă a marcat 9 dintre ele din penalty (FCSB este, de altfel, formația care a primit de departe cele mai multe penaltiuri din Liga I în acest sezon). Ajuns la FCSB în vara lui 2016 de la Viitorul, căpitanul actual al rivalilor noștri are cifre impresionante la clubul bucureștean: 222 de meciuri jucate, 81 de goluri marcate și 41 de pase de gol. Tănase s-a remarcat nu doar prin simțul porții, ci și prin polivalență: în cei 6 ani petrecuți la roș-albaștri, a jucat practic pe toate posturile din atac și de la mijloc, mai puțin cel de mijlocas la închidere.
- Tot Tănase are și cele mai multe minute jucate pentru FCSB în acest sezon (2825), fiind urmat de doi jucători care au exact același număr de minute jucate, 2671. Este vorba despre fundașul central Iulian Cristea și extrema Octavian Popescu.
- Un alt performer al acestui sezon pentru FCSB, alături de Tănase și de revelația Octavian Popescu, este Darius Olaru. Mijlocasul născut și format la Mediaș a venit la FCSB în 2020, iar în acest an a fost punct fix la centru pentru formația pregătită de Anton Petrea, reușind cele mai multe assist-uri din echipă (11), cu 4 mai multe decât Florin Tănase și cu 6 peste Andrei Cordea și Florinel Coman. Olaru este la egalitate în ceea ce privește pasele de gol cu cel mai bun om al Științei din același clasament, Andrei Ivan, care a strâns și el 11 assist-uri, pe lângă cele 15 goluri din acest sezon.
- FCSB a rămas fidelă unui 4-3-3 (cu un mijlocas la închidere și doi interi mai ofensivi în spatele liniei de trei din atac) de la care nu

se abate aproape la niciun meci, deși rulează mai mulți jucători pe posturile respective. Dacă linia defensivă e relativ fixă în ultima vreme (cu Miron și Cristea care par să-i fi luat fața lui Vinicius în centru, titulari la ultimele trei meciuri), cea ofensivă este mai volatilă. De când Keșeru, aflat la final de contract, nu mai prinde primul 11, FCSB pare în căutarea unui vârf care să aibă constanță. Pe acea poziție au jucat, în playoff, Tănase, Coman și Mamut.

- Deși statistica întâlnirilor directe e în continuare covârșitor de partea FCSB-ului (28 de meciuri directe, 20 de victorii bucureștenii și doar 5 Universitatea), Știința a echilibrat mult raportul de forțe în ultimii doi ani. Din ultimele 5 partide directe, Craiova a câștigat trei iar FCSB două. FCSB are totuși avantajul moral al faptului că a tranșat în favoarea ei ultima confruntare de pe Ion Oblemenco, după un spectaculos 3-2 consfințit de golul din prelungiri al lui Andrei Cordea. Craiova, în schimb, a câștigat ultima întâlnire directă, 2-0 chiar la București, acesta fiind de altfel și singurul pas greșit al FCSB-ului în acest playoff.
- Jucătorii care au marcat cel mai mult în partidele directe nu se mai află în campionatul românesc. Cel mai bun marcator al FCSB din meciurile cu Știința este Dennis Man (6 reușite), iar cel mai bun al nostru este Alexandru Cicâldău (4 goluri).
- Sezonul actual a adus și patru schimburi între cele două formații, câte două în fiecare sens. De la FCSB la Craiova au venit Ionuț Vînă și Alexandru Crețu, iar la FCSB au ajuns, după ce jucaseră în alb-albastru, Ivan Mamut și Andrei Burlacu. Mamut și Burlacu nu i-au convins pe Gigi Becali și Anton Petrea, adunând împreună mai puțin de 400 de minute jucate în acest sezon.
- Se întâlnesc de departe cele mai ofensive echipe din campionat, iar cât de strâns va fi duelul este subliniat și de faptul că, înaintea meciului de duminică, este egalitate perfectă la goluri marcate între FCSB și Universitatea: ambele au înscris de câte 72 de ori în acest campionat.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII

17 mai 2015: Prima mare victorie de la revenirea în Liga I

Pe 17 mai 2015 Universitatea nu avea milă de Rapid în Giulești și reușea prima victorie importantă de la revenirea în Liga I. Primul sezon de Liga I pentru Craiova a fost, de altfel, și ultimul de

la acea vreme pentru Rapid, practic retrogradată după înfrângerea cu noi, rezultat care îi lăsa pe giuleșteni la 6 puncte în spatele liniei de salvare cu două etape rămase de jucat.

Cristiano Bergodi antrena Rapidul și începea cu Daniel Niculae în atac, care și marchează în minutul 23, după ce profită de o greșeală a lui Acka în fața careului. Știința era antrenată de duetul Cârțu – Săndoi și începea cu Nuno Rocha și Bawab în atac, Vătăjelu în apărare și Mateiu la închidere. În repriza a doua, la exact 10 minute de când pe teren intrase și Daniel Pancu, chiar Mateiu recuperează excelent o minge la 25-30 de metri, face câțiva pași în față și trage tare la colțul lung, în plasa laterală a porții lui Buchta. Doar 3 minute mai târziu, Bawab înnoadă niște picioare în banda dreaptă, îi pasează pe culoar lui Hergheligi, iar acesta centrează în fața porții pentru Nuno Rocha, care stinge lumina în Giulești. Rapidul avea să revină în Liga I abia în vara anului trecut, după ce echipa împotriva căreia jucaserăm noi a intrat și într-un faliment, la mai puțin de un an de la acel meci, în 2016.

Universitatea avea să termine pe un onorabil loc 5 acel prim sezon de la revenirea pe prima scenă, cu Bawab golgheter al nostru, cu 9 reușite, urmat de Nuno Rocha cu 8. La sfârșitul acelei luni mai foarte bune a noastre, în chiar ultima etapă de campionat, Știința reușea să învingă și CFR-ul cu 3-0, într-un meci jucat pe stadionul Extensiv în care au înscris Bawab de două ori și Băluță. A fost și ultimul sezon în care FCSB a câștigat titlul de campioană, următoarele fiind ale Astrei, Viitorului și CFR-ului de 4 ori la rând.